

GEORGE ENESCU
FESTIVAL

18 septembrie, ora 17.00

Generozitate prin muzică

---

27 august - 24 septembrie 2023
festivalenescu.ro

Program

CONCERTELE DE LA ATENEU

Ateneul Român

MANCHESTER CAMERATA

GÁBOR TAKÁCS-NAGY dirijor

CAROLINE PETHER concertmaestru

JEAN-EFFLAM BAVOUZET pian

ALEXANDRA DARIESCU pian

JESS GILLAM saxofon

TEODORA BRODY voce

Enescu *Rapsodia română* în la major op. 11 nr. 1 (aranjament Teodora Brody; orchestrație Lee Reynolds)

Mozart Concertul în mi bemol major pentru două piane și orchestră K. 365/316a

Allegro / Andante / Rondo, Allegro

Pauză (15 minute)

Nyman *Where the Bee Dances* pentru saxofon sopran și orchestră de cameră

Beethoven Simfonia nr. 4 în si bemol major op. 60

Adagio – Allegro vivace / Adagio / Scherzo, Allegro vivace / Allegro ma non troppo

George Enescu (1881-1955): *Rapsodia română* în la major op. 11 nr. 1

14 august 1901 este data care figurează la finalul manuscrisului *Rapsodiei Române* op. 11 nr. 1 în la major de George Enescu. Autorul avea, atunci, 19 ani și, poate, nu intuia că aceea avea să rămână, cel puțin până în momentul de față, cea mai cântată, mai cunoscută și, deci, cea mai de succes dintre realizările sale componistice. Esența rapsodiei și, poate, una dintre explicațiile popularității sale este dansul. De fapt, Enescu aduce în același spațiu 14 teme-culori, înlănțuite într-o alchimie pe care doar compozitorul a stăpânit-o, apelând la dansurile populare ale timpului său, cântate fie la țară, fie la oraș de lăutari.

Rapsodiile române op. 11 au fost puse pe portativ la Paris și prezentate în primă audiție la Ateneul Român, în 8 martie 1903, chiar sub bagheta compozitorului. Cu toate că erau echivalente cu succesul, Enescu s-a îndepărtat constant, odată cu trecerea timpului, de ele. Le numea, spre final, „păcatele tinereților”. Cu toate acestea, așa cum conchide Pascal Bentoiu, în Breviarul enescian: „...să nu fim nedrepti cu rapsodiile. Ele rămân, totuși, minunate.”

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791): Concertul în mi bemol major pentru două pianе și orchestră KV 365/316a

Mai nimic din luminosul Concert KV 365 în mi bemol major pentru două pianе și orchestră nu reflectă contextul complicat, marcat inclusiv de durere, în care Wolfgang Amadeus Mozart l-a creat. După un lung periplu european, care se dovedise fără succes, autorul austriac era din nou la Salzburg, de unde plecase sperând să obțină o poziție profesională mai bună. Moartea mamei sale i-a accentuat nefericirea, peste care s-au suprapus și disensiunile cu arhiepiscopul Hyeronimus von Colloredo de la Salzburg. În acest context turbulent ia naștere, între ianuarie 1779 și noiembrie 1780, Concertul în mi bemol major, în care Mozart, având în față două instrumente nediferențiate ca timbru, găsește o soluție ingenioasă de a le scoate în prim-plan în egală măsură: antrenându-le permanent într-o serie de dialoguri și creând, astfel, o adevărată conversație, cu răspunsuri, digresiuni și întreruperi.

Prima intrare a celor două instrumente soliste este neacompaniată, urmând expoziției orchestrale dinamice și energice. Muzica este plină de viață, în acest cadru pianele evoluând virtuos, într-o continuă predare a ștafetei sonore.

Program

A doua mișcare începe, de asemenea, cu o expoziție orchestrală, sobră de această dată, pe fundalul căreia se distinge glasul melancolic al oboiului. Pianele intră din nou neacompaniate, cu aceeași amprentă senină, discursurile lor rivalizând cu cele mai frumoase arii mozartiene. Ultima parte, în formă de Rondo, duce energia și virtuozitatea solistică din prima mișcare la un alt nivel, mai impunător, în care predomină exuberanța și impetuoșitatea nestăvilită. Cadența strălucitoare care încheie concertul este urmată de o scurtă dar strălucitoare replică orchestrală. Lucrarea ne demonstrează, încă o dată, că timpurile întunecate nu produc neapărat și muzică în același ton.

Michael Nyman (n.1944): *Where the Bee Dances* pentru saxofon sopran și orchestră de cameră

Prolific și inventiv, compozitorul, jurnalistul și scriitorul britanic Michael Nyman este una dintre cele mai cunoscute personalități muzicale, mai ales datorită activității intense în domeniul muzicii de film. Însă creația lui Nyman, promotor în anii '70 al muzicii minimaliste, acoperă zone mult mai întinse, catalogul lucrărilor sale înglobând concerte instrumentale, creații camerale, balet și opere.

Concertul *Where the Bee Dances* (Unde dansează albină) îi este dedicat saxofonistului John Harle, membru important al ansamblului Michael Nyman. Titlul lucrării, scrise într-o singură mișcare, are o dublă referință: pe de o parte descrie mișcarea circulară de dans pe care o albină o execută pentru a comunica locația sursei de hrană, iar pe de altă parte face trimitere către piesa *Where the Bee sucks*, compusă pentru filmul *Cartea lui Prospero* regizat de Peter Greenway, piesă citată pe parcursul concertului. „Cu toate acestea, cea mai mare parte a materialului este derivată dintr-o secvență de patru acorduri, pe care John a ascultat-o odată, când o cântam și care i-a plăcut foarte mult” declară Michael Nyman.

Ludwig van Beethoven (1770-1827): Simfonia a IV-a în si bemol major op. 60

Simfonia a IV-a în si bemol major, finalizată de Ludwig van Beethoven în 1806 este o lucrare pe care mulți au comparat-o – și o compară – defavorabil cu cele două opusuri de gen care o încadrează, într-o încercare nefericită de a vedea mai degrabă ce nu este în această partitură decât ceea ce este. În plus, Simfonia a IV-a a fost scrisă după momentul în care Beethoven a conturat primele schițe ale simfoniei a V-a, așadar, chiar dacă cele două sunt profund diferite, ele reflectă, în același timp, uriașa disponibilitate stilistică a lui Beethoven. În toamna anului 1806, Beethoven a fost oaspete al Contelui Franz von Oppersdorff – mare admirator al muzicii sale și în special al celei de-a doua simfonii a sa –, pe care orchestra contelui i-a cântat-o cu acea ocazie. Gazda își dorea, probabil, o simfonie cu aceeași amprentă solară, așa că Beethoven a compus acest opus care îi și este dedicat, plasând însă înaintea *vivacelui Allegro* o introducere lentă care i-a frapat pe unii prin atmosfera sa întunecată, misterioasă și evazivă din punct de vedere armonic, o reinterpretare beethoveniană în tonalitate minoră a perspectivei haydniene asupra introducerilor ce preced desfășurările simfonice. Totul se îndreaptă către *Allegro*-ul plin de viață pe parcursul căruia Beethoven folosește foarte imaginativ instrumentele de suflat. Partea a doua, *Adagio*, care se desfășoară într-o atmosferă tandră și elegantă, amintește, de asemenea de Haydn, mentorul lui Beethoven, prin tiparul ritmic recurent pe care mulți l-au asemănat cu cadența bățăilor inimii. Pentru mișcarea a treia, *Allegro vivace*, compozitorul german a ales energia debordantă a scherzoului în locul menuetului folosit tradițional, secțiunea pregătind finalul expansiv (*Allegro ma non troppo*), o revărsare extrovertită de bună dispoziție, de asemenea sub auspiciile lumii lui Haydn, cel iubitor de glume și umor –, dar infuzate cu vigoarea și impetuoșitatea beethoveniană.

Orchestra

Manchester Camerata se mândrește cu o îmbinare originală între artă și curaj. Cu recenzii de 5 stele din partea publicației The Independent, precum și cu onoarea de a fi numită „cea mai aventuroasă orchestră din Marea Britanie” (The Times), Camerata se simte la fel de bine în deschiderea Festivalului Glastonbury ca și în înregistrarea lui Mozart la cel mai înalt nivel. Sunt pasionați de arta tradițională a unei orchestre și de modul în care aceasta evoluează. Excelând din punct de vedere artistic și având curajul de a prioritiza proiecte îndrăznețe, convingătoare și diverse, Camerata face o diferență pozitivă nu numai pentru publicul său, ci și pentru sănătatea și bunăstarea comunităților. Pentru a atinge această excelență artistică și acest etos orientat spre viitor, colaborarea se află în centrul a tot ceea ce face Camerata. Condușă de vizionarul său director muzical, Gábor Takács-Nagy (care consideră că muzica este un „medicament spiritual”), orchestra colaborează cu diverși artiști internaționali, de la Martha Argerich la New Order și de la Aziz Ibrahim la Lewis Capaldi. Parteneriatele lor artistice de lungă durată cu Jean-Efflam Bavouzet, Jess Gillam și Corul Gospel AMC stau alături de concerte și turnee cu artiști eminenți precum Pinchas Zuckerman, Arvo Pärt, Yefim Bronfman, Javier Perianes, Istvan Vardai și Leticia Moreno.

Odată cu spectacolele sale live, Camerata abordează un repertoriu vast. De la un rave orchestral realizat în condițiile izolării (în fața a peste un milion de oameni în timpul pandemiei de Covid-19), la turnee cu muzica lui Mozart în cele mai frumoase săli de concert intime sau la reimaginarea muzicii clasice cu producători de muzică electronică aflați la apogeu.

©Robin Clewley

Dirijor

Născut la Budapesta, **Gábor Takács-Nagy** a început să studieze vioara la vârsta de opt ani. Ca student al Academiei Franz Liszt, a câștigat Premiul I la Concursul de vioară Jenő Hubay (în 1979), iar mai târziu a continuat studiile cu Nathan Milstein. Din 1975 până în 1992, a fost membru fondator al Cvartetului Takács, cântând cu artiști legendari precum Lord Menuhin, Sir Georg Solti, Isaac Stern și Mstislav Rostropovitch. În 1996 a fondat Takács Piano Trio și a realizat înregistrări în premieră mondială cu lucrări ale compozitorilor maghiari Franz Liszt, László Lajtha și Sandor Veress. Gábor Takács-Nagy este

©Miguel Bueno

considerat unul dintre cei mai autentici exponenți ai muzicii maghiare de astăzi, în special a lui Béla Bartók. În martie 2017 a primit prestigiosul Premiu Béla Bartók-Ditta Pasztory. În 1998 a înființat cvartetul de coarde Mikrokosmos, alături de compatrioții Zoltan Tuska, Sandor Papp și Miklos Perényi. În 2002, urmând o lungă linie de tradiție muzicală maghiară, Gábor Takács-Nagy s-a orientat spre dirijat. A fost director muzical al Orchestrei de Cameră din Weinberger (2006), director muzical al Orchestrei de Cameră a Festivalului de la Verbier (din august 2007), director muzical al Orchestrei Simfonice MAV din Budapesta (din 2010 până în 2012) și director muzical al Manchester Camerata (din septembrie 2011). În septembrie 2012 a fost numit dirijor principal invitat al Orchestrei Festivalului din Budapesta și, un an mai târziu, Partener Artistic Principal al Orchestrei de Cameră din Irlanda (din 2013 până în 2018). În calitate de invitat, a dirijat Orchestra Națională din Lyon, Orchestra Filarmonică din Monte Carlo, Orchestra Filarmonică din Bologna, Orchestra Operei din Toulon, Filarmonica din Malaezia, Filarmonica din Calgary, Orchestra Simfonică Bilkent, Orchestra Simfonică din Budapesta, Orchestra din Dijon-Bourgogne, Orchestra de Cameră Franz Liszt, Orchestra de Cameră din Lausanne, Orchestra de Cameră din Geneva și Orchestra Simfonică din Detroit. Gábor Takács-Nagy este profesor de muzică de cameră la Școala Superioară de Muzică din Geneva. În iunie 2012 a fost numit membru de onoare al Academiei Regale de Muzică din Londra, iar în februarie 2021 a primit prestigiosul premiu „Artist de Merit” din partea guvernului maghiar.

Concertmaestru

Caroline Pether este concertmaestru al ansamblului Manchester Camerata, asumându-și adesea rolul de solistă și director al orchestrei. Concertează în formație de duo alături de violoncelista Hannah Roberts și organizează proiecte de muzică de cameră în Marea Britanie. A fost, de asemenea, liderul orchestrei de cameră galeze Sinfonia Cymru din 2016 până în 2021. În 2022, Caroline a fost numită membru asociat al RNCM (ARNCM), un premiu acordat absolvenților care au obținut un succes remarcabil în primele etape ale carierei lor în profesia muzicală. Din 2010 până în 2019, Caroline Pether a fost prima violonistă a Cvartetului Zelkova, câștigător al concursului de muzică de cameră St Martin's 2017 și al Premiului Elias Fawcett al Ligii Regale 2014. Prin activitatea sa cu cvartetul său și orchestre de cameră, a avut oportunitatea de a studia cu muzicieni eminenți precum Gábor Takács-Nagy, Ferenc Rados, Hatto Beyerle și Peter Cropper. Caroline Pether este pasionată de educația următoarei generații de muzicieni, atât în activitatea sa ca profesoară de vioară la Conservatorul Regal din Birmingham, cât și ca invitată, susținând cursuri de măiestrie. A început studiile cu Lucy Akehurst, cea mai importantă profesoară de vioară, în cadrul apreciatului Young Strings Project al Conservatorului Regal din Birmingham, iar mai târziu a studiat la Chetham's School of Music și la Royal Northern College of Music cu profesorul Wen Zhou Li. Caroline Pether cântă pe o vioară realizată de Stephan von Baehr.

Pianistul premiat **Jean-Efflam Bavouzet** se bucură de o carieră prolifică de înregistrări și concerte internaționale. Colaborează în mod regulat cu orchestrele din Cleveland, San Francisco, BBC și Orchestra Filarmonică din Londra, precum și cu dirijori de renume (Vladimir Jurowski, Gianandrea Noseda, François-Xavier Roth, Vasily Petrenko, Ludovic Morlot, Edward Gardner, Louis Langrée și Sir Andrew Davis).

Printre cele mai importante concerte din stagiunea 2022/23 se numără Sydney Symphony, Tokyo Metropolitan Symphony, orchestrele Radio Praga, Orchestra Filarmonică din Marsilia, Orchestra Festivalului de la Budapesta și Orquestra Sinfônica do Estado de São Paulo. Revine alături de Orchestra Simfonică din Seattle pentru un program cu muzică de Hadyn, Beethoven și Mozart și concertează cu Orchestra Filarmonică din Strasbourg în cadrul Festivalului Bishwiller. Va concerta alături de Gabor Takács-Nagy și Manchester Camerata (în cadrul unui turneu în țările baltice), Orchestra de Cameră din Geneva și Orchestra Filarmonică Janáček. În recital, Bavouzet își continuă rezidența de trei ani la Wigmore Hall, intitulată „Autour de Debussy”, care include recitaluri solo și un concert de cameră cu ansamblul Orsino. Bavouzet și Ansamblul Orsino susțin, de asemenea, concerte în cadrul seriei de muzică de cameră Helsinki Seriös. Alte recitaluri includ două programe Debussy la Ferrara Musica Festival, Sydney City Recital Hall și Sala São Paulo. Printre proiectele anterioare ale lui Bavouzet se numără cele de la Lincoln Center din New York și Carnegie Hall cu Orchestra Filarmonică din Londra, de la Filarmonica din Paris cu Orchestra Filarmonică din Monte-Carlo și BBC Proms cu Orchestra Filarmonică BBC și Nicholas Collon. Recent, a concertat cu Orchestra Festivalului de la Budapesta, orchestrele simfonice din Seattle și Toronto, Camerata RCO, Gürzenich-Orchester Köln, Orchestra Regală Națională Scoțiană și a efectuat un turneu în Marea Britanie cu Orchestra Simfonică din Islanda sub conducerea lui Yan Pascal Tortelier. Bavouzet înregistrează exclusiv pentru Chandos. Cea mai recentă lansare a sa a fost ultima parte a seriei de mare succes „Sonatele pentru pian ale lui Haydn”, iar lucrarea sa *The Beethoven Connection* a primit numeroase aprecieri din partea unor reviste precum Gramophone, BBC Music, Choc-Classica și New York Times. Ciclurile în curs de desfășurare includ integrala Concertelor pentru pian de Mozart cu Manchester Camerata și Gábor Takács-Nagy; cel de-al patrulea volum al lor a fost nominalizat pentru un premiu Gramophone în 2020. În septembrie 2020, a fost lansată integrala Concertelor de Beethoven cu Orchestra de Cameră Suedeză sub conducerea lui Bavouzet. Alte înregistrări includ Concertele pentru pian de Bartók și integrala Concertelor pentru pian de Prokofiev cu Orchestra Filarmonică BBC și Gianandrea Noseda – aceasta din urmă a câștigat categoria „Concerte” la Premiile Gramophone 2014. Sub bagheta lui Yan-Pascal Tortelier, a înregistrat Integrala lucrărilor pentru pian și orchestră de Stravinski cu Orquestra Sinfônica do Estado de São Paulo și concertele pentru pian de Ravel cu Orchestra Simfonică BBC, care a câștigat atât premiul Gramophone, cât și premiul revistei BBC. Înregistrările lui Bavouzet au obținut, de asemenea, premiile Diapason d'Or și Choc de l'année. De-a lungul timpului, lucrat cu Pierre Boulez, Karlheinz Stockhausen, György Kurtág, Maurice Ohana, Vladimir Ashkenazy, Bruno Mantovani și Jörg Widmann și este, de asemenea, un promotor al muzicii franceze mai puțin cunoscute, în special a lui Gabriel Pierné și Albéric Magnard. Este titularul Catedrei Internaționale de Pian la Royal Northern College of Music și membru al Consiliului Consultativ al Pianofest din Hamptons. În 2012 a fost desemnat „Artistul Anului” de către ICMA, iar în 2008 a fost distins cu Premiul de Elită al Beijingului pentru seria completă a sonatelor de Beethoven.

Solistă

Alexandra Dariescu, creatoarea *Spărgătorul de nuci și eu*, este o pianistă a secolului XXI, remarcându-se ca o voce originală ale cărei valori fundamentale sunt de a pune în lumină egalitatea de gen atât în programele sale de concerte, cât și în cele de recitaluri, susținând și prezentând în premieră lucrări mai puțin cunoscute. Invitată ca solistă în întreaga lume, a concertat cu orchestre eminente precum Orchestra Filarmonică din Londra, Orchestra Națională a Franței, Orchestra Filarmonicii din Oslo și Orchestra Simfonică din Sydney și a colaborat cu dirijori de renume, printre care Adam Fischer, Cristian Măcelaru, Fabien Gabel, Jun Märkl, Vasily Petrenko, Ryan Bancroft, James Gaffigan, Jonathon Heyward, JoAnn Falletta și Michael Francis.

©Nicholas Rutter

În stagiunea 2022/23, Dariescu debutează alături de Orchestra Simfonică de la Monnaie sub bagheta lui Alain Altinoglu cu ocazia celei de-a 250-a aniversare a orchestrei La Monnaie. De-a lungul stagiunii, Dariescu deține trei titluri de Artist-in-Residence, începând cu Pfalztheater-Kaiserslautern Germania, unde explorează juxtapuneri fascinante între compozitori bărbați și femei, evidențiind o imagine incluzivă a diferitelor mișcări artistice istorice. În Canada, revine la Orchestra Simfonică din Québec și la Orchestra Simfonică Kitchener-Waterloo, în timp ce în SUA debutează cu Orchestra Simfonică Richmond ca Artist-în-Rezidență al acesteia, urmată de Orchestra din Florida. Pentru a treia sa rezidență din această stagiune, revine la Internationale Herbsttage für Musik din Iserlohn. Alte proiecte importante includ debuturi cu Orchestra Filarmonicii George Enescu și Real Filharmonía de Galicia, un turneu cu *Spărgătorul de nuci și eu* în Marea Britanie, Germania și Grecia și recitaluri în SUA cu Angela Gheorghiu. Alexandra Dariescu a realizat înregistrarea în premieră mondială a concertului pentru pian recent descoperit de Leokadiya Kashperova cu Orchestra Simfonică BBC pentru BBC Radio 3 și a fost numită profesoară de pian la Royal Northern College of Music.

Printre proiectele importante ale sale din cadrul stagiunii 2021/22 se numără premiera americană a concertului pentru pian recent descoperit de George Enescu pentru debutul său cu Orchestra Simfonică din Detroit, urmată de premiera americană a *Fantaisie Variée* de Nadia Boulanger pentru debutul său cu Orchestra Simfonică din Houston. Alte debuturi au inclus Orchestra de Cameră din Basel pentru revenirea sa la Festivalul Enescu, Orchestra de Cameră din Laponia sub bagheta lui John Storgårds și Orchestra Filarmonică din Turku pentru premiera finlandeză a lucrării *Fantaisie* de Boulanger sub bagheta lui Tianyi Lu, precum și debutul său cu Orchestra Simfonică Națională din Dublin (mai 2022).

În 2017, s-a bucurat de succes cu producția recitalului său de pian *Spărgătorul de nuci și eu*, un spectacol multimedia original și revoluționar pentru pian solo cu dans și animație digitală, care s-a bucurat de atunci de aprecieri internaționale și a atras mii de tineri spectatori în săli de concert din Europa, Australia, China, Emiratele Arabe Unite și SUA, realizând viziunea lui Dariescu de a construi punți și de a face muzica clasică mai accesibilă publicului larg.

De-a lungul timpului, a lansat opt albume care au fost aclamate de critici, cel mai recent disc fiind înregistrarea sa la Decca cu Angela Gheorghiu. Discografia include o serie „Trilogy of Preludes” (Trilogia Preludiilor) la Champs Hill Records, precum și Concertul pentru pian nr. 1 de Ceaikovski cu Orchestra Regală Filarmonică/Darrell Ang (Signum Records), la care se adaugă cartea audio *Spărgătorul de nuci și eu*.

Laureată la Academia Festivalului Verbier, a primit premiul britanic „Women of the Future” Award la categoria Artă și Cultură și a fost numită patroană Music in Lyddington și ambasador cultural al României (2017).

Solistă

Originară din Ulverston, Cumbria, **Jess Gillam** animă lumea muzicală cu talentul său excepțional și personalitatea sa molipsitoare. Și-a croit propriul drum aventuros de când a devenit celebră, devenind prima saxofonistă care a ajuns în finala BBC Young Musician și cea mai tânără solistă care a cântat vreodată la Last Night of the Proms. Pasionată de a inspira și de a aduce bucurie oamenilor prin muzică, Jess Gillam invită publicul în călătorii de descoperire muzicală prin spectacolele sale electrizante și prin programele eclectice. Pe lângă faptul că susține concerte în întreaga

lume, este prezentatoare la radio și televiziune. A devenit cea mai tânără prezentatoare la BBC Radio 3 odată cu lansarea propriei sale emisiuni săptămânale, „This Classical Life”. Emisiunea se află acum în al treilea an, iar în 2020 a câștigat prestigiosul premiu ARIA pentru cel mai bun show muzical specializat. În iulie 2021, a prezentat o ediție specială live a emisiunii „This Classical Life” la Royal Festival Hall de la Southbank Centre. De asemenea, a fost prezentatoare invitată la BBC Radio 2 și a fost co-prezentatoare a unei mini-serii pentru „Today Programme” de la BBC Radio 4. Dornică să exploreze creativitatea din ținutul său natal, Jess Gillam a prezentat o serie de emisiuni „Cumbrian Chats” la BBC Radio Cumbria. Printre prezentările televizate se numără BBC Proms și BBC Young Musician of the Year. Printre cele mai importante proiecte ale stagiunii 2022/23 se numără un turneu de patru recitaluri în Statele Unite, cu debutul său la Carnegie Hall; debutul său în Orchestra Simfonică din Londra, interpretând concertul pentru saxofon de John Adams sub bagheta lui Gianandrea Noseda; premierele mondiale a trei concerte pentru saxofon: *Glasslands* de Anna Clyne (cu Orchestra Simfonică din Detroit), Concertul pentru saxofon de Dani Howard (comandat de Orchestra de Cameră din Londra) și *Stravangaza* de Karl Jenkins cu Orchestra Simfonică Germană din Berlin. Alte proiecte importante includ concerte cu Orchestra Regală Națională Scoțiană, NDR Elbphilharmonie, Orchestra Regală a Filarmonicii din Liverpool și Manchester Camerata.

Jess Gillam este prima saxofonistă care a semnat un contract exclusiv cu Decca Classics. Cele două albume ale sale au ajuns pe primul loc în clasamentele de muzică clasică din Marea Britanie. Albumul ei de debut a fost inclus în The Times Top 100 albume ale anului 2019. A primit un Classic BRIT Award, a fost nominalizată la The Times Breakthrough Award și a primit un MBE în lista Queen’s Birthday Honours 2021 pentru servicii aduse muzicii. Este fondatoarea Jess Gillam Ensemble – un grup mic de muzicieni incredibili al cărui program cuprinde o varietate de genuri, inclusiv lucrări de J.S. Bach și Piazzolla, precum și comenzi de la Will Gregory, de la Goldfrapp și Ayanna Witter-Johnson.

În stagiunea 2021/22, JGE a avut apariții la Wigmore Hall, Latitude Festival, Cheltenham Festival, Snape Maltings, Mozartfest Augsburg și Liepe & Co Festival, iar în această stagiune vor concerta la Newbury Spring și West Wicklow Festivals, precum și la Saffron Hall, Sage Gateshead și Rosey Concert Hall din Elveția.

A cântat cu NDR Hanovra, Orchestra Simfonică din Göteborg, Orchestra Simfonică din Islanda, Orchestra Simfonică din Minnesota, Filarmonica din München, Orchestra Simfonică din Lahti și orchestrele de top din Marea Britanie. De asemenea, se bucură de turnee cu ansamblul său Jess Gillam Ensemble.

Jess Gillam este artist asociat al Royal Albert Hall, artist în ascensiune al Organizației Europene a Sălii de Concerte (European Concert Hall Organisation – ECHO) și continuă să își promoveze seria de concerte, aducând talente internaționale în orașul său natal, Ulverston.

Este artistă Vandoren UK și a devenit cea mai tânără membră a grupului Yanagisawa Saxophones la doar 13 ani.

Solistă

Născută în România, în prezent stabilită în Elveția, **Teodora Brody** s-a pregătit inițial în jazzul clasic și a devenit cunoscută la sfârșitul anilor 1990 și începutul anilor 2000, cântând alături de legendarul pianist de jazz Johnny Răducanu. Aclamată pentru puterea sa vocală extraordinară și viziunea creativă, Teodora a fost pionieră în fuziunea jazzului cu Doina – creație lirică specifică poporului român – și este larg recunoscută pentru introducerea publicului internațional în lumea unică a acestui gen muzical. Căutând mereu noi teritorii muzicale de explorat, Teodora Brody a

©Alex Galmeanu

concertat alături de muzicieni precum Stanley Jordan, Theodosii Spassov, Lars Danielsson, Johnny Răducanu, Les Paul, Curtis Fuller, Eric Legnini, Phillippe Duchemin, Guido Manusardi, Benny Rietveld, Daniele di Bonaventura, Ion Baciș și Al Copley. Pe scena mondială, a participat la festivaluri europene de jazz, inclusiv Montreux, Lugano și Marciac, iar peste Atlantic a cântat la Biblioteca Congresului din SUA și la Galeria de Artă Corcoran, precum și la cluburile legendare Iridium New York și Blues Alley din Washington D.C. În 2004, guvernul american a numit-o pe Teodora Brody Ambasador Cultural al României în SUA, iar în 2007 și 2008 a fost distinsă cu premiul pentru „Cea mai bună contribuție internațională de jazz a unui artist român” de către Compania Română de Radiodifuziune. În ultimii ani, imaginația îndrăznească a Teodorei a dus-o mult dincolo de rădăcinile ei românești și de jazz, pe un nou teritoriu muzical. Cu proiecte unice precum „Unifying Worlds”, „From Classical to Jazz” și „Classical Emotion”, a explorat repertoriul clasic cu o abordare complet nouă, creând și interpretând versiuni vocale originale ale unora dintre capodoperele create de Bach, Beethoven, Enescu, Pachelbel, Vivaldi, Bartók, Pablo Casals. În 2019, „From Classical to Jazz” a fost desemnat „Proiectul anului” la Gala Premiilor de Jazz din România, iar Teodora Brody a fost numită „Muzicianul anului” pentru al doilea an consecutiv. După prezențe interpretative remarcabile la prestigiosul Festival Internațional George Enescu în 2019 și 2021, artista se întoarce la Ateneul Român în 2023, cu una dintre cele mai interesante orchestre de cameră din Marea Britanie, pentru a interpreta versiunea sa vocală electrizantă a *Rapsodiei Române nr. 1* de Enescu. 2023 este anul în care Teodora își continuă parcursul creativ unic cu proiecte interesante, inclusiv sesiunile sale „Impromptu” – o serie de concerte experimentale inedite, fără compoziții, scenarii sau repetiții prealabile, susținute cu invitații speciali în toată Europa – și un viitor album înregistrat cu London Symphony Orchestra.